

Bøvløffe: Jeg tillader mig at foreslå Forslaget henvist til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Frednings- og Ordensbestemmelser for Fiskeriet i de til Kongerigerne Danmark og Sverige grænsende Færvande.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 2035).

Sagen fattes under Forhandling.

S. Jørgensen: En Overenskomst mellem Danmark og Sverige om Frednings- og Ordensbestemmelser for Fiskeriet maa vistnok anses for glædelig, og den foreliggende Konvention indeholder ogsaa, saa vidt jeg kan se, flere heldige Bestemmelser. Lovforslagets Ordensbestemmelser ville saaledes uden al Tvivl være af stor Betydning for Rattegatsfiskeriet og de i Konventionen indeholdte Forbudsbestemmelser om Brugen af Snurrebaad i Rattegat vilde jeg ligeledes anse for heldige, idet Brugen af disse specielle Redstaber efter samstemmende Udtalelser fra mange forskellige Sider virke i høj Grad ødelæggende. Derimod mener jeg, at Konventionens øvrige Fredningsbestemmelser ere saa strenge, at vi ikke ret vel kunne gaa med dertil. Dette gælder særlig om de i Konventionens Artikel 8 indeholdte Maalbestemmelser. Det er næppe nødvendigt for at bevare Fiskebestanden i Rattegat at gaa til saa strenge Maalbestemmelser, og det vil efter min Mening være uretsfærdigt mod Fiskerne at gaa dertil, da disse nu have indrettet sig paa at fange Fisk, der ikke ere saa store, og derfor, naar vi forbød dem at fange f. Eks. Rødspætter og Tunger af en Størrelse af 10 a 10½ Tomme, for at kunne drive Fiskefangst med nogen Fordel maatte anstaffe sig ny Redstaber. I øvrigt mener jeg, at der ikke er Anledning til at gaa dybt ind paa Enkelthederne, da denne Sag jo undergik en ret indgaaende første Behandling her i Salen i Fjor. Jeg mener tillige, at Behandlingen af dette Forslag maa ske jævnsides med Behandlingen af Forslaget om Saltvandsfiskeriet, dels fordi

der i sidstnævnte Forslag findes mange Bestemmelser, der knytte sig til Bestemmelserne i den her foreliggende Konvention, og dels fordi Forandringerne i Saltvandsfiskerilovforslaget vilde nødvendiggøre Ændringer ogsaa i det her foreliggende Lovforslag, naar man vel at mærke ikke vil skabe ulige uheldigere Vilkaar for de Folk, der drive Havfiskeri, end for dem, der drive Kystfiskeri. Lovforslaget om Saltvandsfiskeri angaar jo nærmest Kystfiskeriet, medens det her foreliggende Lovforslag angaar Fiskeriet paa det aabne Hav uden for det danske Søteritoriums Grænse, og det maa indrømmes, at Fiskeriet, der drives paa det aabne Hav, er mere farefuldt, mere besværligt og forbundet med langt større Omkostninger end Fiskeriet ved Kysterne. Det maa tillige erindres, at Kystfiskerne i Reglen have andet Erhverv ved Siden af Fiskeriet, som Regel noget Landbrug, medens de Folk, der gaa paa Fiskeri ude paa det aabne Hav, i Reglen ere henviste til at leve ubelukkende af Fiskeri. Man skal derfor, mener jeg, vel vogte sig for at gaa til altfor strenge Bestemmelser for disse sidste, da de, som sagt, ere henviste til udelukkende at leve af Fiskeriet. Jeg haaber derfor, at det Udvalg, som formentlig maa faa med Sagen at gøre, vil have sin Opmærksomhed henvendt paa at stille Kyst- og Havfiskeriet paa saa lige Vilkaar som muligt. Dernæst haaber jeg, at den højtærede Landbrugsminister, hvis Udvalget synes, at man kun kan gaa ind paa den foreliggende Konvention med visse nærmere betingede Ændringer, ved Forhandling med den svenske Regering vil forsøge paa at faa vedtaget saadanne Ændringer i Konventionen. Jeg haaber dette, thi en Fiskerikonvention, en Overenskomst med Sverige om Fiskeriet i de til Sverige grænsende Færvande, anser jeg for heldig, men jeg kan ikke tilraade en Konvention i den her foreliggende Stillelse, da jeg mener, at det vilde være en Uretfærdighed mod Fiskerne at vedtage saadanne Fredningsbestemmelser som de her foreslaaede.

Meyer: Naar jeg tillader mig at tage Ordet i denne Sag, er det ikke, fordi Københavns 13de Kreds i nogen særlig Grad kan siges at have Fiskeriinteresser — Kallebodstrand grænser ganske vist op til denne Kreds — men fordi jeg var Medlem af det Udvalg, som havde Sagen under Behandling sidste Aar, og fordi jeg ogsaa har Interesse for denne Sag, der vedrører et for hele Landet højt vigtigt Spørgsmaal. Jeg kunde for saa vidt slutte mig til, hvad den ærede Ordfører for dette Udvalg har